

SBKP 27. KONGRESİ'NDEKİ KONUŞMA

*Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin davetlisi olarak Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi adına 27. Kongre'de yapılan ve Pravda ve İzvestiya gazetele-
rinde tam metni yayınlanan konuşma, 25 Şubat 1986.*

Değerli yoldaşlar,

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 27. Kongresi'ne katılmaktan duyduğum büyük memnunluğu öncelikle belirtmek ister, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin Partimiz Merkez Komitesi'ne yaptığı bu davetten dolayı iç-tenlikle teşekkür ederim.

Nükleer savaşın önlenmesi ve barışın korunması açısından çok kritik olan bu-
günkü dünya durumunda ve Sovyetler Birliği'nde sosyalist sistemi daha ileri, nitel olarak yeni bir aşamaya hızla yükseltmek için girişimlerin başlatıldığı ve çok yönlü gelişmelerin planlandığı koşullarda bu 27. Kongre olağanüstü bir önem taşımaktadır.

Kısa denecek bir sürede sosyoekonomik gelişmeyi hızlandırarak sovyet toplu-
munu yeni nitel bir aşamaya ulaştırmak büyük boyutlarda dev bir girişimdir. Ne var ki, insanlık tarihinde sosyalizm çağını açmış olan Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve Sovyetler Birliği halkı 1917 Devrimini izleyen dönemde ve İkinci Dünya Savaşı sırasında, gerekse ondan sonraki kalkınma yıllarında, çok çetin koşullar altında olağanüstü işler başarmışlardır. 1980'lerde ise Sovyetler Birliği'nin büyük bir ekonomik teknik ve bilimsel kazanımlar birikimi, yeni atılımlar için büyük potansiyel gücü vardır. Genel Sekreter Mihail Gorbaçev'in 27. Kongre'ye sunduğu Merkez Komitesi Siyasal Raporu bu potansiyel gücü pratikte aktif güce dönüştürmenin esaslarını gerçekçi, akılcı ve geçerli bir biçimde saptamakta ve açıklamaktadır.

27. Kongre'nin bu konuda alacağı kararlar Sovyet toplumunda politik ve sosyo-ekonomik gelişmelerin ana çizgilerini belirlemek ve yollarını açmakla kalmıyacaktır; Sovyet toplumuna ilişkin bu kararların Sovyetler Birliği'nin sınırlarını aşan, dünya durumunu etkileyecek sonuçları olacaktır.

Bilimsel ve teknik devrim bazında ve Marksist-Leninist teorinin yeni durumlara yaratıcı bir biçimde uygulanmasıyla Sovyet toplumunun tüm alanlarında gerçekleştirilmeye girişilen yeni gelişmeler gelişmiş reel sosyalizmi daha da olgunlaştırıp güçlendirecek ve bu durum, hiç kuşkusuz, dünya güçler dengesini sosyalizm ve barıştan yana değiştirecektir. Sosyalizm ve barış daha güçlü bir güvenceye kavuşacaktır.

Reel sosyalizmin daha da geliştirilip güçlendirilmesi koşullarında, 27. Kongre'nin uluslararası ilişkiler konusunda alacağı, silahlanma yarışını ve savaşı önlemeye, barışı korumaya yönelik kararların ve de Genel Sekreter Gorbaçev'in ileri sürdüğü, 2000 yılına kadar tam bir nükleer silahsızlanma ve uzayı silahlandırma girişimlerinden tümüyle vazgeçme önerisinin dünya devletleri ve halkları üzerinde etkisi daha

da güçlenecek, kabul edilebilirliği artacaktır.

Sovyetler Birliği'nin dünyada ve uzayda silahlanma yarışını durdurmaya ve silahsızlanmaya yönelik önerilerini tümünden reddeden Reagan yönetimi ve onu şimdi destekleyen müttefikleri uzayı silahlandırma projesini, doğuracağı sonuçları ve genelinde silahlanma yarışı sorununu daha ciddi olarak düşünmek ve hesaplamak durumunda kalacaklardır.

Dünya barış, demokrasi, sosyal adalet ve ilerleme güçleri ise mücadelelerini daha elverişli uluslararası koşullarda yürütmek fırsatını bulacaklardır.

Türkiye'de de böyle bir mücadele yürütülmektedir. Türkiye kendi başına uluslararası alanda etkin bir rol oynayacak güçte değildir. Ne var ki, NATO'nun uysal bir üyesi olması, topraklarında nükleer silahlarla donanmış ABD üsleri barındırması, özellikle de savunma ve dış politikasının Amerika Birleşik Devletleri'ne bağımlı bulunması ve bu bağımlılığın günümüzde daha da artmasıyla Türkiye, hem kendi güvenliği açısından, hem de bölge ve dünya barışı için tehlikeli bir duruma sürüklenmiştir. Bu politik ve askeri bağımlılık ekonominin emperyalist kuruluşlara tam bağımlılığıyla ve içte işçi sınıfı, emekçi kitleler, Kürt halkı ve ilerici aydınlarla gençlik üzerinde ağır baskı uygulamalarıyla atbaşı gitmektedir.

Türkiye içine sokulduğu bu durumdan ancak, başta Türkiye işçi sınıfı olmak üzere tüm barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmden yana güçlerin birleşik örgütlü mücadelesiyle kurtarılabilir. Bunun bilincinde olan Türkiye İşçi Partisi böyle bir mücadeleyi çok ağır baskı koşullarında diğer beş sol partiyle birlikte geliştirebilmenin kararlı ve tutarlı uğraşı içindedir. Sol Birlik bu maksatla kurulmuştur. Ayrıca, Türkiye İşçi Partisi bağımsız bir parti olarak kendi mücadelesini de aynı yönde geliştirerek sürdürmektedir.

Türkiye İşçi Partisi nükleer savaşa karşı, barış ve eşit güvenlik için Sovyetler Birliği'nin ileri sürdüğü tüm önerileri ve bu yönde tek taraflı aldığı tüm önlemleri kesinlikle desteklemektedir. Geçtiğimiz Ocak ayında Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs sorununun çözümüne ilişkin önerisiyle, Parti'mizin aynı konuya ilişkin olarak yıllardır savunduğu çözüm biçiminin çakıştığını görmekten büyük memnunluk duyduk. Ancak böyle bir çözümle Kıbrıslı Rum ve Türk toplulukları sağlam bir garanti altında, güvenlik ve huzur içinde özgür yaşama olanağı bulacaklar ve emperyalizmin strateji hesapları dışına çıkartılan Kıbrıs, bölgede barış ve güvenliğin bir kalesi haline gelecektir.

Türkiye İşçi Partisi yirmi beş yıllık yaşamı boyunca Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile yalnız ekonomik değil, politik ve diğer alanlarda da iyi komşuluk ve dostluk ilişkileri kurması ve geliştirmesi gereğinin tutarlı ve ısrarlı savunucusu olmuştur.

Sözlerimi bitirirken, tüm Sovyet halkını ve yüce lideri Sovyetler Birliği Komünist Partisi'ne Türkiye İşçi Partisi'nin ve tüm parti yönetimi ve üyelerinin ve şahsımın en sıcak yoldaşça selam ve saygılarımızı ve başarılarının devamına olan inancımızı iletirim.

Behice Boran

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı